

BULETINUL ICCRS

Anul XXXVII, Numărul 1 ianuarie – februarie 2011

În acest număr

Angajarea în ecumenism – Michelle Moran

Rodul Reînnoirii: **Trupa „Puternici în Duh”** – Iza + Maciek Woropaj

Angajarea în ecumenism

Michelle Moran

La conferința ICCRS de la Fiuggi din 2006, care a marcat cea de-a 40-a aniversare a ICCRS-ului, Dorothy Ranaghan ne-a reamintit despre cele patru semne distinctive ale Reînnoirii Carismatice Catolice timpurii. Acestea reprezentau experiența „noilor Rusalii”, adică a revărsării Duhului Sfânt. Această experiență a fost un har ecumenic, care a început între persoane tinere, laice. Așadar, chiar de la început Reînnoirea Carismatică a avut un fundament ecumenic. În anul 2009, în timpul programului Institutului de Formare de la Roma, studenții au făcut o vizită de studiu la Consiliul Pontifical pentru Unitate. Având în vedere fundamentele noastre istorice, am fost puțin surprinși când un oficial de la Consiliul Pontifical pentru Unitate a afirmat că are sentimentul că Reînnoirea Carismatică Catolică este astăzi mai puțin interesată de ecumenism decât era în anii de la începuturi.

Provocarea

Această remarcă întâmplătoare a provocat ICCRS-ul să reflecteze mai profund asupra rădăcinilor noastre ecumenice, ba chiar și asupra angajării în ecumenism a RCC la nivel mondial. În mod clar, Reînnoirea are o dimensiune ecumenică, care face parte din natura sa. Într-adevăr, RCC a fost descris ca un „har ecumenic pentru Biserică”. Ne dăm seama că, de-a lungul timpului, în multe cazuri, a trebuit aproape să ne „dovedim” identitatea catolică, pentru a fi acceptați în Biserica universală. Acest lucru a putut să ne determine să minimalizăm natura noastră ecumenică. Apoi, este adevărat și faptul că în unele părți ale lumii există tensiuni istorice, care mai trebuie să fie depășite. Iar în alte circumstanțe, RCC nu trăiește vremuri ușoare, din cauza activității agresive de prozelitism a unor grupuri pentecostale. Apoi, în țările în care marea majoritate a populației este romano-catolică, ecumenismul poate fi privit ca o problemă secundară.

Etapele călătoriei

Totuși, aceste provocări, precum și altele, nu trebuie să ne lase nepăsători față de învățătura lui Cristos sau față de învățătura Bisericii. Din punct de vedere istoric, este interesant de observat că în 1897, când papa Leon al XIII-lea a publicat enciclica despre Duhul Sfânt, care a introdus novena pentru Rusaliile perpetue, una dintre principalele intenții de rugăciune era pentru „reunirea creștinismului”. Acest lucru a fost foarte profetic, pentru că în acel timp Biserica nu era în nici un fel ecumenică. În mod clar, una dintre caracteristicile Duhului Sfânt este aceea de a

crea unitatea. Așadar, noi, cei din Reînnoirea Carismatică, care promovăm Novena Rusaliilor, avem datoria de a ne implica în rugăciunea pentru unitatea Trupului lui Cristos. Într-adevăr, Papa Ioan Paul al II-lea în *Ut unum sint*, ne-a chemat „să ne însușim voința Domnului pentru unitate”.

În mod clar, noi nu putem fi văzuți doar ca sprijinitori ai „ideii” de ecumenism, ci trebuie de asemenea să o punem în practică. Poate că este de folos să observăm că există etape în orice călătorie. Psalmul 133 ne vorbește despre iubirea fraternă: „Cât de bine și ce plăcut este să locuiască frații împreună”... (sau „ca toți să locuiască împreună în armonie”). Noi în mod clar nu suntem într-o poziție de unitate, dar putem lucra pentru aceasta, investind în relații, favorizând legături fraterne și construind punți. Papa Benedict al XVI-lea accentuează acest lucru în cartea sa recentă. El ne atenționează că „noi nu ne propunem să ajungem la o unitate deplină în viitorul apropiat”, dar încurajează creștinii să găsească baze comune. El spune: „Ca și creștini trebuie să reușim să vorbim despre lucrurile majore cu o voce comună și să dăm mărturie despre Cristos ca fiind Dumnezeu cel Viu”.¹

Calea de urmat

Poate exista uneori sentimentul că dacă intrăm într-o relație ecumenică, am putea cumva să ne diluăm identitatea catolică. Evident, este necesar un discernământ matur și serios, dar putem crește în înțelegerea noastră și în respectul reciproc prin construirea de relații bune, oneste, fraterne. Există totuși un „ecumenism fals”, în care oamenii vor să arate un nivel de unitate, care nu este conform cu realitatea. Aceasta provoacă în final confuzii și nu este o cale de a înainta. Trebuie să ne păstrăm integritatea și să fim supuși învățaturii Bisericii. Acest lucru uneori poate să ne coste și să fie dureros, dar dacă suntem cu adevărat angajați în ecumenism, trebuie să fim dornici să plătim prețul.

ICCRS-ul este angajat în mod juridic în „menținerea legăturilor fraterne cu alte comunități creștine, crezând în faptul că Duhul Sfânt ne aparține tuturor”. Totuși, facem acest lucru prin păstrarea identității noastre catolice și supunerea la normele Bisericii. La nevoie, ne consultăm cu Sfântul Scaun sau cu Episcopul diecezan, înainte de a ne angaja în activități ecumenice. Lucrând în acest fel în inima Bisericii, ne-am bucurat să găzduim diferite grupuri ecumenice și turnee de studiu la biroul nostru de la Vatican. A fost o onoare să fim invitați să participăm la diferite inițiative ecumenice și proiecte din lume. De aceea, încurajăm RCC de pretutindeni să ia serios în considerare angajarea lor la ecumenism în cadrul contextului lor particular, în aceste vremuri importante pentru RCC, când ne apropiem cu pași repezi de Jubileul de Aur. 🙏

¹ Papa Benedict al XVI-lea: „Lumina lumii”

Rodul Reînnoirii:
Trupa „Puternici în Duh”
Iza + Maciek Woropaj

Există multe exemple în care putem vedea cum pot fi utilizate puternic în evanghelizare muzica și creativitatea. În acest articol dorim să prezentăm o inițiativă din Polonia: trupa „Puternici în Duh”, care se adresează în mod special tinerilor. Ei folosesc muzica și creativitatea, dar în mod special stilul ignațian, care este de asemenea carismatic.

Pentru a înțelege forma specifică de evanghelizare prin ateliere de muzică, ce sunt conduse de această trupă catolică carismatică, e nevoie să subliniem trei lucruri:

- Mt 6,33: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate acestea vi se vor adăuga”;

- carismă plus profesionalism egal evanghelizare;

- cu cât mai slab te consideri, cu atât mai puternic (în Duh) devii.

Isus însuși ne-a dat primul punct. Celelalte două puncte au fost formulate de Pr. Joseph Kozłowski SJ, bazat pe experiența sa pastorală.

Am putea spune că atelierele de evanghelizare sunt în inima Centrului Carismatic din Łódź. Pr. Joseph Kozłowski SJ, care din păcate a trecut la Domnul în anul 2003, este fondatorul editurii carismatice și a condus multe reculegeri ignațiene și seminarii de *Viață nouă în Duhul Sfânt* pentru Reînnoirea Carismatică. El a inițiat trupa carismatică „Puternici în Duh” și a fost directorul ei spiritual timp de 15 ani. Cu toate că Pr. Joseph nu avea nici un simț al ritmului și nu a cântat niciodată la vreun instrument, a avut marea capacitate de a asculta cu grijă inspirațiile Duhului Sfânt. Acest lucru a devenit o inspirație pentru muzicienii profesioniști și pentru iubitorii de muzică pe care i-a întâlnit în viața sa. Această cooperare a adus ca rod primul album pe CD de muzică carismatică poloneză, apoi în concerte și ateliere de evanghelizare prin muzică.

Timp de două week end-uri pe an, oamenii se adunau în Łódź nu numai pentru a cânta la instrumente și a dansa, ci și pentru a-l întâlni pe Dumnezeu. Pe măsură ce se adânceau în spiritualitatea ignațiană, participanții își începeau ziua cu meditația proprie. Astfel, încă de la bun început, formarea spirituală a fost un factor semnificativ, care distingea aceste ateliere de multe altele. Acest accent le-a dat și un caracter carismatic, care este în mod particular atractiv pentru tineri. În fiecare program, cea mai mare provocare pentru organizatori este să discearnă direcția spirituală de urmat. Acest lucru îi mobilizează să-l întrebe pe Dumnezeu care e voința sa cu persoanele care sosesc din Polonia și din străinătate. Echipa se pregătește cu multe săptămâni în avans, prin rugăciuni individuale și comunitare și prin împărtășiri spirituale. După aceasta, ei selectează cântecele de repetat și discern asupra subiectului discuțiilor. Astfel, dezvoltă un simț a

ceea ce Domnul ar dori ca ei să ceară în rugăciunea de mijlocire, apoi selectează pasajele din Scriptură folosite pentru meditația ignațiană.

Doi membri ai trupei „Puternici în Duh”, Iza și Maciej Woropaj ne explică felul în care s-a dezvoltat această slujire. „Una dintre ideile care au apărut era aceea de a-i organiza pe participanți în ateliere de lucru în cadrul slujirii noastre. Astfel, la cea de-a 15-a aniversare a trupei noastre, am dat primul concert cu un cor de o sută de persoane, care a fost înregistrat live. Participanții la ateliere ne-au ajutat și ei să creăm ‘Missa Charismatica’, un album înregistrat în studio cu orchestrația noastră pentru părțile liturgice ale Liturghiei. Următorul pas a fost crearea unui dans, pentru a introduce proclamarea Evangheliei. În 2005, după ce ne-am rugat pentru a înțelege cum am putea trezi dorința de sfințenie, am pregătit o reprezentare a misterului, combinând muzica, imaginea și dansul. Deoarece acest lucru a fost un mare succes, l-am pus pe scenă de două ori, în timpul unor mari evenimente de evanghelizare din Łódź și Varșovia. Astfel, pas cu pas, un minister de dans a devenit parte a trupei.

O altă dezvoltare s-a realizat prin schimbarea locației de la parohie la o școală. Astfel, în ianuarie 2009 am putut primi 260 de participanți, mulți dintre ei fiind adolescenți. Aceste ateliere au devenit o acțiune cu mari resurse logistice, pe care le gestionăm cu ajutorul voluntarilor de la grupurile locale de rugăciune.

Este greu de explicat marele interes pentru ateliere în rândul adolescenților. Unii dintre cei care ni s-au alăturat au condiții familiale dificile. O parte a atracției poate fi faptul că „Puternici în Duh” folosește mijloace contemporane pentru a ajunge la oameni. Muzica, gesturile, dansul, elementele de teatru, luminile, imaginile..., toate sunt atractive, iar mesajul este înțeles și reamintit cu ușurință. Fiecare membru al trupei este încurajat să crească mereu în capacitățile personale și să își aducă permanent la zi cunoștințele, pentru a oferi participanților o formare profesionistă. Totuși, orice facem nu ar avea valoare dacă nu s-ar baza pe experiența noastră cu Dumnezeu. O dată pe an membrii participă la o reculegere ignațiană. Aceasta constă în petrecerea a opt zile în liniște și în meditație creștină. În mod individual, noi învățăm să discernem voința lui Dumnezeu cu privire la viața noastră. Apoi, ca grup, îi cerem Duhului Sfânt să ne lumineze cu privire la evanghelizarea noastră; vedeți www.odnowa.jezuici.pl și situl nostru web: www.mocni.jezuici.pl” 🏠

COLLOQUIUM

cu tema

BOTEZUL ÎN DUHUL SFÂNT – EFUZIUNEA DUHULUI

SACROFANO (ROMA), ITALIA – 17-20 MARTIE 2011

Reînnoirea Carismatică Catolică (RCC) se întâlnește pentru al treilea colocviu de experți din întreaga lume pentru a reflecta asupra doctrinei și practicii de astăzi a Botezului în Duhul Sfânt în Biserică. Este organizat de ICCRS sub patronajul Consiliului Pontifical pentru Laici.

PARTICIPAREA LA ACEST EVENIMENT SE FACE NUMAI CU INVITAȚIE.

EVENIMENTUL ASSISI 2011

CREȘTEREA ÎN CARISME * 8-12 IUNIE 2011

Alăturați-vă ICCRS-ului și comunității carismatice catolice internaționale la evenimentul special din Assisi din preajma Rusaliilor. Acest eveniment va fi o ocazie de a asculta vorbitori influenți, de a participa la ateliere de lucru și la Liturghie zilnică și de a vă împărtăși experiența cu ceilalți. După eveniment se organizează două pelerinaje opționale – pentru a explora locurile Sfântului Francisc din orașul Assisi și pentru a vizita situri creștine din Roma.

Tell the world I'm
ALIVE

*I am the Way, the Truth, and the Life
(Jn 14, 6-9)*

Obiectivele acestui eveniment sunt:

- Să ne alăturăm Bisericii universale, oferindu-ne carismele pentru a-l sluji pe Domnul.
- Să promovăm o atmosferă de evanghelizare, pentru orice frate sau soră nou veniți, pentru a-i aduce mai aproape de experiența botezului în Duhul Sfânt.
- Să împărtășim un moment de celebrare și întărire a identității noastre carismatice, împreună cu alți frați și alte surori din întreaga lume.
- Să facem vizibilă și prezentă Gloria lui Dumnezeu.

Pentru a ne pregăti inima și sufletul pentru **Întâlnirea Mondială a Tineretului** din 2011, care va avea loc la Madrid (Spania), Reînnoirea Carismatică Catolică din Spania organizează o evanghelizare printr-un concert-rugăciune cu numele de „Spuneți lumii că Eu sunt VIU”, care va fi oferit tinerilor din toate națiunile, în cadrul Festivalului Tineretului, ce va avea loc în perioada 15-21 august.

Acest concert-rugăciune va avea loc pe data de 17 august, la ora 19, la Madrid, locul de întâlnire urmând să fie anunțat ulterior; durata estimată va fi de 4 ore. Sloganul evenimentului este: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”.

Evenimentul va conține, pe lângă concertul de rugăciune, și mărturii, predici, exortații etc. pentru aceasta am plănuț să invităm:

- Formații reprezentative de muzică catolică spaniolă și străine
 - Persoane care au fost puternic atinse și vindecate de puterea Duhului Sfânt
 - Predicatori catolici bine cunoscuți
 - Vorbitori faimoși, actori și staruri de televiziune
- Locația exactă a evenimentului va fi anunțată ulterior. Căutăm un stadion care poate găzdui până la 10.000 de persoane.

Toate națiunile sunt invitate să vină și/sau să se roage pentru acest eveniment. Urmăriți noutățile pe www.rccejuvenes.es and www.iccrs.org.

FORMARE I.C.C.R.S

vizitați <http://www.iccrs.org> sau e-mail la: events@iccrs.org sau tel. 0039.06.6988.7126

Institutul ICCRS pentru Formarea Responsabililor este răspunsul concret la invitația lui Ioan Paul al II-lea de a promova o mai mare „maturitate eclezială”. Este vorba despre un curs intensiv cu durata de trei săptămâni, destinat responsabililor Reînnoirii Carismatice Catolice și este organizat în însăși inima Bisericii, la Roma (Italia). Lecțiile vor fi integrate de conferințe, vizite la locuri sacre, precum și în diferite dicasterii din interiorul Bisericii.

Lecțiile vor fi ținute în limba engleză; sunt disponibile și alte limbi, la cerere.

Cursul ICCRS de Formare a Liderilor (LTC)

Cursul ICCRS de Formare a Liderilor (ICCRS Leadership Training Course) este o cale prin care ICCRS-ul se îngrijește de formarea Liderilor din Reînnoirea Carismatică Catolică din lumea întreagă. În parteneriat cu realitățile carismatice locale, ICCRS-ul oferă acest program de weekend, care va chema și înzestra noi lideri și, de asemenea, va încuraja liderii actuali.

„Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul care e în Hristos Isus și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să-i învețe și pe alții” (2Tim 2,1-2).

LTC Townsville, Australia

29 iunie – 06 iulie 2011

Vă rugăm să-l contactați pe Trudy Clarke prin e-mail la trudy.clarke4@bigpond.com.

IN MEMORIAM

ICCRS și RCC plâng trecerea din această viață a Episcopului Joe (Preasfințitul Joseph Angelo DD Grech), episcop de Sandhurst, Australia, care a murit pe data de 28 decembrie 2010, după o bruscă recidivă a unei boli de sânge.

Vizitați www.iccrs.org pentru a vă înscrie rugăciunea și amintirea despre prietenul și liderul nostru. El va lipsi mult Reînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume.

 ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal Services
(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:

Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

Telefon: 0039.06.69.88.71.26/27

Fax: 0039.06.69.88.72.24

website: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

Buletinul ICCRS este un buletin internațional, publicat bilunar în engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Scopul său este de a furniza informații despre creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume.

Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea Responsabililor este disponibilă suplimentar cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail sau poștă.

Directorul Biroului ICCRS:

Oreste Pesare, *Italia*

Consultant ICCRS:

Allan Panozza, *Australia*

Consultant ICCRS pentru Administrație și Evenimente:

Claude Lopez, *Australia*

Membrii Consiliului ICCRS:

Michelle Moran, *Anglia (Președinte)*

Cyril John, *India (Vicepreședinte)*

Denise Bergeron, *Canada*

Robert C. Canton, *SUA*

María José Cantos de Ortiz, *Cile*

Maria Figueroa de Góngora, *Guatemala*

Diacon Christof Hemberger, *Germania*

Dariusz Jeziorny, *Polonia*

Julienne Mesedem, *Camerun*

Jude Muscat, *Malta*

Fr. James Sang Hyun Shin, *Coreea de Sud*

Pr. Emmanuel Tusiime, *Uganda*

Marcos Volcan, *Brazilia*

Continuare pe paginile următoare

FORMAREA LIDERILOR

Anul XXXVII, Numărul 1 ianuarie – februarie 2011

În acest număr

Sursa puterii – Bob Canton

Mărturie de mijlocire: America Latină – Maria Figueroa de Góngora

Liturghii etichetate – întrebări către Comisia Doctrinară a ICCRS-ului

Sursa puterii

Bob Canton

Noi, membrii Bisericii Militante aici pe pământ, suntem angajați într-un război continuu. Suntem angajați în bătălia împotriva Satanei, pe care Isus l-a descris ca: „ucigaș încă de la început” și „tatăl minciunii” (*In* 8,44).

Papa Ioan Paul al II-lea, în timpul vizitei sale la Sanctuarul Sf. Arhanghel Mihail din data de 24 mai 1987, a declarat: „Bătălia împotriva diavolului este dusă în continuare astăzi, pentru că diavolul este încă activ în lume”. Catehismul Bisericii Catolice, nr. 409, spune: „Întreaga istorie umană a fost istoria luptei noastre cu puterile răului, care se extinde, după cum spune Domnul nostru, încă de la primele începuturi ale istoriei și până în ultima zi.” Papa Benedict al XVI-lea a remarcat: „Orice ar spune teologii cu mai puțin discernământ, răul, în ceea ce privește credința creștină, este o prezență deconcertantă, dar reală, personală și nu doar simbolică.”

Satana și demonii săi își dezlănțuie atacul asupra poporului lui Dumnezeu în diferite moduri. Țelul său este să pricinuiască moartea veșnică sufletului uman, în mod decisiv, final. Isus spune în *Ioan* 10,10: „Hoțul (Satana) nu vine decât să fure, să înjunghie și să ucidă. Eu am venit să dau viață, o viață din belșug.” Cel rău atacă mintea persoanei, pentru că el știe că oricine controlează mintea unei persoane, controlează acea persoană. Mintea este un teren de luptă, în care se duce lupta spirituală. El atacă, de asemenea, inima și conștiința unei persoane, care sunt și ele un teren de luptă spirituală, pentru a diminua stima de sine și demnitatea acelei persoane de creatură prețioasă a lui Dumnezeu. Dușmanul țintește voința, pentru că el știe că, odată ce controlează voința unei persoane, devine ușor pentru el să despartă acea persoană de Dumnezeu. Satana atacă și trupul unei persoane, pentru că este creată după chipul și imaginea lui Dumnezeu. El este autorul suferinței, al bolii și morții.

În timpul unei întruniri de vindecare, pe care am avut privilegiul s-o conduc recent în Long Island, New York, m-am rugat asupra unei tinere femei, care era tulburată de duhuri rele prin

frică, depresie cronică și tendințe de sinucidere. Doamna a căzut pe spate în timp ce mă rugam asupra ei. După câteva minute, trupul ei a început să se miște de la picioarele altarului, ca și cum ar fi fost trasă în jos de forțe nevăzute, spre intrarea în Biserică. Am poruncit acelor puteri în Numele și prin Sângele lui Isus să nu mai tragă trupul ei în jos de la altar. Trupul ei s-a oprit din mișcare la jumătatea dintre altar și intrarea în Biserică. După ce am rostit rugăciuni de vindecare și eliberare, ea s-a simțit mai bine și a primit o pace foarte profundă.

Isus spune: „Iată, v-am dat puterea să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului și nimic nu vă va vătăma.” (Lc 10,19). Sf. Paul, folosind și experimentând această putere de la Domnul, scrie: „De fapt, deși suntem în trup, noi nu umblăm după trup, căci armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice înaintea lui Dumnezeu pentru a distruge fortărețele” (2Cor 10,3-4). Sf. Paul, în dorința sa de împărtăși efesenilor căile prin care să se apere împotriva atacurilor dușmanului, a scris instrucțiunile sale în Ef 6,11-17: „Îmbrăcați-vă cu armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta în picioare în fața înșelătoriilor diavolului, căci noi nu avem o luptă împotriva trupului și sângelui, ci împotriva conducătorilor acestei lumi a întunericului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi. De aceea, luați armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și, după ce veți fi învins toate, rămâneți în picioare. Așadar, stați drepti, încinși la mijloc cu adevărul și îmbrăcați cu platoșa dreptății, având încălțăminte în picioare, gata pentru Evanghelia păcii. Să țineți totdeauna scutul credinței, cu care veți putea stinge săgețile aprinse ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu”.

Descrierea armurii lui Dumnezeu făcută de Sf. Paul se bazează pe Is 59,17: „S-a îmbrăcat cu dreptatea ca și cu o platoșă și a pus pe capul Său coiful izbăvirii; S-a îmbrăcat cu răzbunarea ca și cu o haină și S-a înfășurat în râvna Sa ca și într-o mantie”. Această profeție se referă la Mesia. De aceea, putem concluziona că armura lui Dumnezeu este Isus Cristos însuși. A ne pune întreaga armură a lui Dumnezeu este de o importanță extremă, pentru că, după spusele Sf. Petru: „Dușmanul vostru, diavolul, ca un leu care rage, dă târcoale, căutând pe cine să înghită” (1Pt 5,8-9).

Sf. Paul a folosit imaginea soldaților romani pentru a înfățișa detaliile fiecărei părți specifice și fiecărei piese ale armurii, care reprezintă diferitele aspecte ale pregătirii spirituale, ce ne vor ajuta să luptăm împotriva principilor și puterilor. Armura completă este într-adevăr o armă puternică împotriva dușmanilor sufletului nostru, dacă o folosim prin îndrumarea și puterea Duhului Sfânt. „Încinși la mijloc cu adevărul”, înseamnă că lupta noastră trebuie să fie ancorată în adevăr, care este Isus Cristos. „Platoșa dreptății” se referă la dreptatea care ne este dată numai printr-o relație strânsă cu Isus; „încălțăminte de pace” înseamnă victoria lui Cristos, care ne dă o bază sigură și solidă, în timp ce luptăm cu diavolul; „scutul credinței” înseamnă credința noastră în Isus Cristos și în jertfa sa mântuitoare de pe crucea Calvarului, care ne apără și ne protejează împotriva săgeților aprinse ale celui Rău; „coiful mântuirii” se referă la eliberarea totală, în Isus Cristos, de toate aspectele întunecate ale vieții noastre, dacă îi dăm voie să ne elibereze; „sabia Duhului” reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu, după spusele Sf. Paul. Când Isus a fost ispitit de Satana în deșert, Isus a folosit cuvintele lui Dumnezeu pentru a-l alunga.

Prin credință, trebuie să purtăm întreaga armură a lui Dumnezeu în fiecare zi, pentru că aceasta este sursa puterii și protecției noastre. În timp ce ne îmbrăcăm cu această armură puternică, care e atât de natură ofensivă, cât și defensivă, trebuie să ne amintim că Satana a fost deja învins. Isus a câștigat deja bătălia pentru noi. El spune: „Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.” (Ap 3,21). Cu adevărat, noi suntem „mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit” (Rom 8,37).

Mărturie de mijlocire: America Latină

Maria Figueroa de Góngora

Un continent cu nedreptăți și inegalități sociale scandaloase! Și totuși, în ciuda tuturor acestor lucruri, este un popor care își trăiește credința cu bucurie și mare fervoare; Mișcările Ecleziale și Noile Comunități sunt semne ale unei frumoase înviorări a acestor meleaguri, în special multitudinea de tineri care slujesc practic în toate ministerele. Religiozitatea populară este cu adevărat bogată, iar în acest moment minunata suflare a Duhului Sfânt continuă să reînnoiască această regiune a lumii, printr-o chemare la Misiunea Continentală la care ne-au îndemnat episcopii noștri din America Latină în cadrul celebrării celei de-a cincia Conferințe Episcopale. Ei ne spun: „*Ne așteptăm la o mare schimbare, care ne va mișca din conformismul și indiferența în care suntem acum... Avem nevoie ca fiecare comunitate creștină să fie convertită într-un centru puternic, care să iradiază viața în Cristos. Sperăm în venirea unei noi Rusalii, care ne va elibera de oboseală, dezamăgire, adaptare la împrejurări: o venire a Duhului Sfânt, care ne va reînnoi bucuria și speranța*” (Aparecida 362). Fără rugăciune, fără mijlocire, nu vor exista Noi Rusalii, care să ne aducă toate acele haruri.

Prin mijlocire și rugăciune reciprocă, vom putea fi capabili să înaintăm cu puterea Duhului Sfânt în această luptă frumoasă și dificilă. Sf. Paul spune în *Galateni* 6,2: „Purtați-vă unii altora povara și astfel veți împlini legea lui Cristos”. Este vremea unei puternice chemări la mijlocire, care a existat totdeauna; cu toate acestea, ultimele evenimente, care sunt adevărate semne ale timpurilor, ne arată că trebuie să prevaleze o nouă vocație la mijlocire, adică mijlocirea în Duh, într-un mod organizat și angajat. În America Latină în viața cotidiană a oamenilor sunt incluse Orele Sfinte, iar în general joia există o participare largă la aceste ore. În unele țări există un așa numit Jubileu Circular, care constă în expunerea Sfântului Sacrament în parohii, de obicei pentru trei zile în fiecare parohie, trecând de la o parohie la alta prin toată dieceza, până când este expus în toate parohiile. Această vizită este făcută de multe ori, în ciuda distanțelor. O altă cale minunată de a mijloci, care a fost extinsă puțin câte puțin, este Adorația permanentă, zi și noapte. Ca o noutate, s-au construit mici capele în diferite districte, unde Sfântul Sacrament este expus mereu, succedându-se ture de adorație, care completează cele 24 de ore. Lanțurile de rugăciune, o practică în mod organizat, conform unor anumite circumstanțe sau nevoi, sunt propuse a fi făcute mai obișnuit. Mijlocirea prin rugăciunea cea mai importantă – Sfânta Liturghie – este făcută, mulțumim lui Dumnezeu, în fiecare duminică, în biserici pline în special cu familii întregi. În multe cazuri, chiar nu este suficient spațiu; o altă realitate actuală este că a crescut participarea la Liturghiile zilnice, ceea ce nu se întâmpla cu câțiva ani înainte, dar acum a devenit chiar normal; este minunat să vezi atâția bărbați și atâtea femei care își petrec chiar pauza de masă la Liturghie, după care se întorc la serviciu. Manifestată în toate modurile de mijlocire tăcută, dar atât de eficientă și puternică, rugăciunea adresată Maicii noastre Sfinte este specială și puternică, pentru că Ea se îngrijește mereu de copiii săi și este mereu serviabilă; ei i se adresează poporul lui Dumnezeu, meditănd și îndreptându-se către ea prin rugăciunea spontană a Sfântului Rozariu. RCC este promotorul principal și activ în această puternică slujire de mijlocire.

Există multe mărturii despre mijlocire, unele care se referă la persoane particulare sau altele care se referă la întreaga națiune, ca de exemplu: căderea mării dictaturi, salvarea din marile pericole – precum dezastrele naturale, războaie și boli; în acestea puterea mijlocirii s-a manifestat în mod vizibil.

Duhul Sfânt îi arată RCC importanța de a fi mijlocitori permanenți și numai prin puterea Duhului Sfânt fluviul mijlocirii se va satura și va umple inimile, pentru a îndeplini cu fidelitate rolul de unificator al nostru cu Isus Cristos, Domnul nostru, mijlocitor perfect înaintea Tatălui.

ICCRS

**International Catholic
Charismatic Renewal Services**
(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:
Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

site: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

Vă rugăm să contactați Biroul ICCRS pentru
permisiunea reproducerii. Buletinul ICCRS este gratuit
prin e-mail și costă 10€ prin poștă. Formarea Liderilor
este disponibilă cu abonament de 15€ pe an, prin e-mail
sau poștă.

Continuare pe paginile următoare

ÎNTREBĂRI CĂTRE COMISIA DOCTRINARĂ ICCRS

Comisia Doctrinară ICCRS este condusă de Episcopul Joseph Grech (președinte), Australia și este formată din Pr. Peter Hocken, Austria, Pr. Francis Martin, SUA și Dr. Mary Healy, SUA. Comisia Doctrinară ICCRS este de asemenea în consultanță cu teologi din diferite țări din lume.

Liturghii etichetate

Comisia Doctrinară ICCRS a primit o întrebare privind „Liturghiile etichetate”, adică Liturghiile desemnate a fi „Liturghii carismatice” sau „Liturghii de vindecare”. Întrebarea poate fi exprimată astfel: (1) este permis să numim Liturghiile în acest fel?; (2) este în concordanță cu spiritul liturgic să procedăm astfel? Prima întrebare privește legitimitatea, iar a doua înțelepciunea.

Nu există nimic în învățătura Bisericii care să interzică aceste etichete. Totuși, există principii cheie care ar trebui să se nască în mintea noastră cu privire la semnificația liturghiei Bisericii și în special a Sfintei Liturghii. Subliniez principiile, apoi pun problema despre cum ar putea respecta pe deplin această învățătură Sfintele Liturghii celebrate în RCC.

Conciliul Vatican II ne învață că „Slujirile liturgice nu sunt funcții private, ci celebrări ale Bisericii, care este „sacrament al unității”, adică „poporul sfânt este unit și ordonat sub episcopul lor”. De aceea, slujirile liturgice aparțin întregului Trup al Bisericii. Ele îl manifestă și au efecte asupra lui.” (Constituția despre Liturgie, 26).

În enciclica lui Ioan Paul al II-lea *Ecclesia de Eucharistia* (39), găsim scris: „Dată fiind însăși natura comuniunii ecleziale și a relației sale cu Sacramentul Euharistiei, trebuie reamintit faptul că „Jertfa euharistică, deși este totdeauna oferită într-o comunitate particulară, nu este niciodată o celebrare numai a acelei comunități. De fapt, comunitatea, primind prezența euharistică a Domnului, primește întregul dar al mântuirii și arată, chiar în forma sa particulară, vizibilă și durabilă, că este imaginea și prezența adevărată a Bisericii, care este una, sfântă, catolică și apostolică”. De aici deducem că o adevărată comunitate euharistică nu poate fi închisă în sine, ca și cum ar fi auto-suficientă; ci trebuie să persevereze în armonie cu toate celelalte comunități catolice.” Papa Benedict are o învățătură similară: „Iubirea pe care o celebrăm în sacrament nu este ceva ce putem ține pentru noi înșine. Prin însăși natura sa, ea cere să fie împărtășită cu toți.” (Sacramentum Caritatis, 84).

Oare etichetarea Sfintelor Liturghii particulare drept „Liturghii de vindecare” sau „Liturghii carismatice”, etichete de altfel neinterzise, contrazic spiritul liturgic? Depinde de context. Un pericol potențial este „instrumentalizarea” – adică folosirea Liturghiei pentru alte scopuri decât cele liturgice. Acest lucru se întâmplă dacă celebrarea nu este catolică, adică dacă ea caută să excludă, mai degrabă decât să includă. O astfel de instrumentalizare contravine caracterului esențial al Liturghiei. Sfânta Liturghie nu ar trebui „folosită” pentru scopuri de promovare, atunci când ceea ce se promovează nu slujește comuniunii universale. Liturghiile pentru vocații, de pildă, este clar că nu „folosesc” Liturghia și nu-i contrazic caracterul catolic (universal n.t.). Liturghiile pentru grupurile particulare din cadrul Bisericii sunt normale și legitime, dar o parte cheie a rolului lor este cel de a întări legăturile acestui grup cu Biserica universală. Când Liturghiile publice se celebrează pentru întâlniri ale RCC, acestea nu trebuie niciodată să-i excludă pe ceilalți care doresc să participe. Acestea trebuie să slujească pentru a integra Reînnoirea într-o viață mai largă a Bisericii, ceea ce se întâmplă cel mai clar la Liturghiile prezidate de episcopul local.

Termenul de „Liturghie de vindecare” este mai larg decât Liturghia pentru bolnavi (*pro infirmis*), care este deja prevăzută în cărțile liturgice. În Liturghiile de vindecare, rugăciunea credincioșilor poate include bolnavul, iar predica este orientată normal către pasajele despre vindecare. Adăugarea altor rugăciuni, ca parte a Liturgiei, nu este permisă. Întâlnirile liturgice nu se focalizează asupra bolnavului, ci demonstrează importanța membrilor bolnavi pentru viața întregii Biserici. Orice părere că Liturghia neetichetată ca „Liturghie de vindecare” nu ar avea o dimensiune de vindecare trebuie evitată. De fapt se pare că ar fi mai corect să vorbim despre „Liturghii pentru vindecare”.

Sugerez că cea mai mare siguranță împotriva abuzurilor este un spirit de slujire umilă, care evită orice atitudine exclusivă și caută să trăiască Reînnoirea în cadrul unei depline comuniuni cu Biserica Catolică și în serviciul deplinei reconcilierii cu toate comunitățile creștine din unicul Trup al lui Cristos. Este responsabilitatea fiecărui episcop de a păstra și încuraja caracterul catolic al acestei turme, el având autoritatea de a emite instrucțiuni privitoare la aplicarea locală a principiilor Bisericii, atunci când observă că ar fi necesară o corectare. 🙏

ICCRS primește numeroase întrebări despre Reînnoirea Carismatică Catolică și facem tot ce ne stă în putință ca să răspundem la câte putem, cu ajutorul membrilor Comisiei Doctrinare ICCRS, care ne oferă cu generozitate timpul lor pentru a-și verifica referințele și a-și credita sursele. Întrebările și răspunsurile oferite în această secțiune a fiecărui număr al Formării Liderilor sunt selectate după relevanța și utilitatea lor pentru cei implicați în Reînnoirea Carismatică Catolică.

Dacă aveți întrebări despre RCC, vă rugăm să le trimiteți la newsletter@iccrs.org
